

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 479/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. októbra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Timkom, ADVOKÁT JUDr. PETER TIMKO spol. s r. o., Štefánikova trieda 6, Nitra, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 5 Co 873/2015-147 z 22. februára 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. septembra 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Timkom, ADVOKÁT JUDr. PETER TIMKO spol. s r. o., Štefánikova trieda 6, Nitra, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) č. k. 5 Co 873/2015-147 z 22. februára 2017 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“).

Zo sťažnosti vyplýva:

«Sťažovateľ (v postavení žalovaného) bol stranou súdneho sporu na Okresnom súde Nitra (č.k. 18C/42/2014), kde sa žalobca [REDAKOVANÉ] (ďalej len „poľovnícka organizácia“) domáhal zaplatenia sumy 3 000 €.

Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 7.5.2015 č.k. 18C/42/2014-111 (ďalej len „prvoinštančný rozsudok“) vyhovel žalobe... Odvolacím rozsudkom bol potvrdený prvoinštančný rozsudok...

Postup súdov nie je podľa názoru sťažovateľa súladný s konštantne judikovanou praxou ústavného súdu (aj Európskeho súdu pre ľudské práva), že vždy je imanentnou súčasťou garancie práva na spravodlivý súdny proces nárok, aby strana sporu dostala od súdu dôkladné, zrozumiteľné a najmä právne akceptovateľné odpovede na všetky právne významné námietky... Súd vyhodnotil nesprávne právnu stránku veci. Titulom žaloby je náhrada škody, ktorá je možná len vtedy, ak by najprv existoval platný právny titul na prijatie peňazí do sféry žalobcu. Takýto titul však od počiatku neexistoval a obom súdom ušla pozornosť táto významná právna okolnosť... Obaja svedkovia [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] (ďalej spoločne len „hostia“) vo výpovedi zhodne uviedli, že sťažovateľ bol jedinou osobou, s ktorou komunikovali v súvislosti s odovzdaním svojich peňazí na účet žalobcu. Sťažovateľ nemal štatutárne oprávnenie, aby vyjednával a uzatváral právne úkony v mene žalobcu a preto nemohol platne zaviazat' žalobcu na žiadnu (ani len ústnu) zmluvu o odplatnom vydaní povolenia na lov zveri. Podľa názoru súdov jediným štatutárnym zástupcom žalobcu je (resp. bol) [REDAKOVANÉ]. Ten vo výpovedi výslovne uviedol, že jediným mandátom, ktorý sťažovateľ dostal, bolo iba právo disponovať s peniazmi žalobcu uloženými na bankovom účte.

Ak súdy argumentujú, že členská schôdza žalobcu nikdy v rámci hospodárskeho plánu neschválila vrátenie peňazí hosťom, to isté platí aj o prijatí peňazí od hostí. Tento aspekt úzko súvisí s faktom, že majetok žalobcu sa zväčšil o peniaze, ktoré na účet žalobcu plnili hostia, ale tento majetkový prírastok nebol opretý o žiadnu platnú zmluvu (dohodu).

Inými slovami, nastalo bezdôvodné obohatenie žalobcu na úkor hostí. Vrátením peňazí hosťom nedošlo k žiadnej škode na úkor žalobcu, ale iba nastoleniu právne rovnovážneho vzťahu a odstráneniu vzniknutého bezdôvodného obohatenia.

Sťažovateľ nemohol spôsobiť (ani nespôsobil) žalobcovi škodu, lebo iba reparaoval vadný právny stav. Reparácia spočívala v tom, že sťažovateľ posunul peniaze z majetkovej sféry žalobcu, kam po práve nepatrili, do majetkovej sféry hosťov, kam po práve patrili. Na tomto postupe niet ničoho, čo by znieslo označenie protiprávne. Samostatné dispozičné oprávnenie sťažovateľa k bankovému účtu nebolo v konaní nikdy sporné. Neexistoval žiadny interný predpis určujúci spôsob, akým má sťažovateľ nakladať s peniazmi na účte žalobcu. Za takej situácie sťažovateľ cez vrátenie peňazí hosťom nemohol spôsobiť (a ani nespôsobil) žalobcovi žiadnu škodu. Napokon súdy nezohľadnili skutočnosť, že sťažovateľ (na znak súhlasu) nepodpísal stanovú poľovníckej organizácie, čo automaticky má za následok, že nimi nebol viazaný. Z toho je celkom jednoznačný záver, že sťažovateľ cez vrátenie peňazí hosťom neporušil stanovy, lebo stanovy ho neviazali.

... Na vrátenie peňazí hosťom sa nevyžadovalo predchádzajúce schválenie členskej schôdze ani výboru poľovníckej organizácie, lebo žiadne stanovy nemôžu odporovať základným princípom právnej teórie, že každé plnenie, ktorému chýba platný právny titul, je vadným plnením a na vyrovnanie právnej vadnosti je potrebné navrátiť pôvodný stav. Predchádzajúce rozhodnutie členskej schôdze by bolo potrebné jedine v tom prípade, keby presun peňazí od hosťov k žalobcovi mal platný právny titul. Na vrátenie peňazí, ktoré žalobca prijal od hostí bez platného právneho titulu, nie je potrebný žiadny súhlas členskej schôdze ani výboru, lebo členská schôdza ani výbor nemajú právomoc rozhodovať o tom, či platia alebo neplatia elementárne právne princípy.

... Súdy konajúce v sťažnostnej veci opreli svoje závery (okrem iného aj) o rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 17.6.2013 č.k. 5T/71/2013 (ďalej len „trestný rozsudok“). V opačnom prípade by súdy rozsudok necitovali v odôvodňujúcej časti svojich rozhodnutí. Súdy mali vedomosť, že trestný rozsudok je procesne neprávoplatným rozhodnutím. Napriek tejto okolnosti súdy z neznámych dôvodov citovali trestný rozsudok, pravdepodobne s cieľom pokusu o zvýšenie presvedčivosti svojich záverov. Súdy porušili zásadu prezumpcie nevinoty a postupovali v rozpore s čl. 50 ods. 2 ústavy. Neprávoplatný trestný rozsudok súdy presvedčil o potrebe vyhovieť civilnej žalobe, hoci trestná vec napokon právoplatne

skončila tak, že sťažovateľ bol v celom rozsahu oslobodený spod obžaloby. Súdny nález na sťažovateľa ako na trestne vinného a v tomto presvedčení riešili aj civilnú stránku veci. Takýto postoj súdov je neakceptovateľný a odporuje princípom spravodlivého súdneho procesu. Akýkoľvek rozsudok založený na popretí prezumpcie nevinoty, nemôže obstáť a nevyhnutne musí byť zrušený.

... Súdny nesprávne vyhodnotili prejudiciálnu otázku štatutárneho mandátu [REDAKOVANÉ] a súvisiacu otázku, či [REDAKOVANÉ] vôbec mohol vystupovať v civilnom konaní v mene a na strane žalobcu. Súdny sa rutinne a formalisticky oprel len o výpis z verejného registra, ktorého údaje však sú záväzné len dovtedy, kým... nevyjde najavo ich nehodnovernosť. V tejto súvislosti súdy nepresvedčivo reagovali... na námietku sťažovateľa, že ak [REDAKOVANÉ] v lehote do 30 dní od členskej schôdze (konanej dňa 20.1.2008) nezaplatil členský vklad v sume 220.000,- Sk, jeho členstvo v poľovníckej organizácii zaniklo. Za tejto právnej situácie [REDAKOVANÉ] nemohol v mene žalobcu platne podať žalobu proti sťažovateľovi, resp. splnomocniť právneho zástupcu, aby konal pred súdom v mene žalobcu.»

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„I. Rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.2.2017 č.k. 5Co/873/2015-147 bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo sťažovateľa na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

II. Rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 22.2.2017 č.k. 5Co/873/2015-147 sa zrušuje a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

III. Krajský súd v Nitre je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania v sume 312,34 € do rúk právneho zástupcu sťažovateľa.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom.

Ústavný súd v súlade so svojou ustálenou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru rozsudkom krajského súdu, ktorým potvrdil rozsudok

Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) č. k. 18 C 42/2014-111 zo 7. mája 2015 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“).

K namietanému porušeniu označených práv malo podľa sťažovateľa dôjsť tým, že krajský súd mu nedal dôkladnú, zrozumiteľnú a právne akceptovateľnú odpoveď na všetky právne významné námietky, a tým, že vec sťažovateľa nesprávne právne posúdil.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07).

Ústavný súd nie je vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov alternatívnou ani mimoriadnou opravnou inštitúciou (mutatis mutandis II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96). Preto nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Do sféry pôsobnosti všeobecných súdov môže ústavný súd zasiahnuť len vtedy, ak by ich konanie alebo rozhodovanie bolo zjavne nedôvodné alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by malo za následok porušenie niektorého základného práva alebo slobody (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, IV. ÚS 16/09 atď.).

Krajský súd v relevantnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol:

«Občianske združenie predstavuje jednu z foriem realizácie Ústavou SR zaručeného práva združovania sa fyzických, ale aj právnických osôb v spolkoch, spoločnostiach, alebo v iných združeniach. Okrem Ústavy je právo každého (fyzických aj právnických osôb, tuzemských aj zahraničných) upravené v zákone č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ktorý v § 18 definuje, že právnickými osobami sú aj združenia fyzických a právnických osôb. Z vymedzenia tohto druhu právnických osôb pôjde jednak o združenia fyzických osôb, združenia právnických osôb, alebo môže ísť aj o združenia medzi fyzickými a právnickými osobami. Základnou právnou úpravou je zákon č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o združovaní občanov“). Občianske združenia sú v zmysle citovaného zákona právnickými osobami súkromného práva, ktorých vznik nevyplýva zo zákona, ale na základe slobodného a vážneho prejavu vôle zakladajúcich subjektov združenia. K členstvu v združení nemôže byť nikto nútení, rovnako tak nemôže byť nikomu občiansky na ujmu, že sa jeho činnosti aktívne zúčastňuje, resp. že stojí mimo neho.

... Pri konštituovaní občianskeho združenia dochádza na základe dvojstupňového procesu, a keďže ide o právnickú osobu súkromného práva, ako prvé štádium kreovania združenia je potrebné chápať jej založenie, ktoré sa uskutočňuje spísaním zakladajúceho dokumentu - Stanov a až následne sú na mieste úvahy o vzniku združenia, a to vo forme jeho zápisu do registra občianskych združení, ktorý vedie a aktualizuje Ministerstvo vnútra SR.

... V zmysle § 6 a nasl. zákona o združovaní občanov sa proces vzniku združenia realizuje v rámci registračného konania. Združenia sú teda právnickými osobami, ktoré vznikajú registráciou združenia na Ministerstve vnútra SR, Sekcia verejnej správy, Odbor všeobecnej vnútornej správy. Návrh na registráciu môžu podávať najmenej traja občania, z ktorých aspoň jeden musí byť starší ako 18 rokov (prípravný výbor). Návrh podpíšu členovia prípravného výboru a uvedú svoje mená a priezviská, rodné čísla a adresy bydliska, pričom uvedú, kto z členov starších ako 18 rokov je splnomocnencom oprávneným konať v ich mene. K návrhu pripoja stanov (v dvoch exemplároch) v ktorých musí byť uvedené: názov združenia, sídlo, cieľ jeho činnosti, orgány združenia, spôsob ich ustanovenia, určenie orgánov a funkcionárov oprávnených konať v mene združenia, ustanovenie o organizačných jednotkách, pokiaľ budú zriadené a pokiaľ budú konať

vo svojom mene, zásady hospodárenia. K návrhu je treba pripojiť aj potvrdenie o zaplatení správneho poplatku.

... Ak návrh nemá náležitosti podľa zákona, alebo ak sú údaje v ňom neúplné alebo nepresné, ministerstvo na to prípravný výbor bezodkladne, najneskôr do 5 dní od doručenia návrhu, upozorní s tým, že dokiaľ vady nebudú odstránené, konanie o registrácii sa nezačne. Ministerstvo registráciu odmietne, ak z predložených stanov vyplýva, že a/ ide o politickú stranu a politické hnutie, o organizáciu zriadenú na zárobkovú činnosť alebo na zabezpečenie riadneho výkonu určitých povolání, alebo cirkev a náboženské spoločnosti, b/ stanovy nie sú v súlade so zákonom, c/ ide o nedovolené združenie, ciele združenia sú v rozpore so požiadavkami zákona.

... Slovenský poľovnícky zväz bol 25.6.1990 zaregistrovaný v zmysle zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov ako občianske združenie.

... Podľa § 2 tohto zákona združenia sú právnickými osobami a ich členmi môžu byť i právnické osoby.

... V súčasnosti platných Stanovách je v § 10 písm. a/ uvedené, že poľovnícke združenia sú organizačnými jednotkami Slovenského poľovníckeho zväzu, ktoré majú podľa § 1 ods.5 vlastnú právnu subjektivitu a konajú vo svojom mene.

... Podľa § 33 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, Poľovnícka organizácia vzniká registráciou dňom, ku ktorému je zapísaná do centrálného registra poľovníckych organizácií, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak.

... Podľa ods.2 tohto ustanovenia Návrh na registráciu poľovníckej organizácie (ďalej len „návrh na registráciu“) môžu podať najmenej traja občania Slovenskej republiky starší ako 18 rokov, ktorí sú držiteľmi platných poľovníckych lístkov (ďalej len „prípravný výbor“). Návrh podpíšu členovia prípravného výboru a uvedú v ňom svoje meno, priezvisko, rodné číslo, bydlisko a číslo poľovníckeho lístka a kto z nich je oprávnený konať v ich mene (ďalej len „splnomocnenec“). K návrhu na registráciu pripoja dva výtlačky stanov poľovníckej organizácie, v ktorých musí byť uvedené: a) názov poľovníckej organizácie, b) sídlo, c) pôsobnosť, d) cieľ a rozsah jej činnosti, e) práva a povinnosti členov, f) orgány poľovníckej organizácie, ich kompetencie, spôsob ich vytvorenia, určenie orgánov a funkcionárov oprávnených konať v mene organizácie, g) spôsob registrácie

členov a organizačných zložiek, h) ustanovenia o organizačných zložkách, ak sú vytvorené a ak konajú vo svojom mene, i) zásady hospodárenia.

V mene poľovníckej organizácie až do vytvorenia orgánov uvedených v odseku 2 písm. f) koná prípravný výbor alebo splnomocnenec (ods. 3).

Názov poľovníckej organizácie musí byť odlišný od názvu inej poľovníckej organizácie, ktorá je už registrovaná (ods. 4).

31.3. Podľa § 34 ods. 1 zákona o poľovníctve Ministerstvo vedie centrálny register poľovníckych organizácií (ďalej len „centrálny register“), ktorý obsahuje: a) názov poľovníckej organizácie, b) identifikačné číslo organizácie, c) sídlo, d) pôsobnosť, e) údaje o štatutárnom zástupcovi, ktorými sú meno, priezvisko, rodné číslo, adresa trvalého pobytu a kontaktné údaje, f) údaje o organizačných zložkách poľovníckych organizácií, ktoré majú právnu subjektivitu: 1. názov, 2. sídlo, 3. štatutárny zástupca, meno, priezvisko, rodné číslo, adresa trvalého pobytu a kontaktné údaje, 4. dátum vzniku, 5. identifikátor, ktorým je číslo pozostávajúce z identifikačného čísla poľovníckej organizácie/poradové číslo pridelené poľovníckou organizáciou, g) dátum vzniku poľovníckej organizácie.

Návrh na registráciu podáva prípravný výbor alebo splnomocnenec okresnému úradu príslušnému podľa sídla organizácie (ods. 2).

Ak poľovnícka organizácia, ktorá má byť zaregistrovaná, nespĺňa podmienky podľa § 32 ods. 1 alebo návrh na registráciu nemá náležitosti podľa § 33, alebo ak sú údaje v návrhu neúplné alebo nepresné, alebo stanovú poľovníckej organizácie neobsahujú náležitosti podľa § 33 ods. 2, okresný úrad upozorní na to prípravný výbor alebo splnomocnenca bezodkladne, najneskôr do 10 dní od doručenia návrhu s tým, že ak tieto nedostatky nebudú odstránené, registrácia nebude vykonaná (ods. 3).

Konanie o návrhu na registráciu sa začne dňom, keď je okresnému úradu doručený návrh na registráciu, ktorý nemá nedostatky uvedené v odseku 3. O dni začatia konania okresný úrad bezodkladne upovedomí splnomocnenca alebo prípravný výbor (ods. 4).

... Podľa § 35 ods. 1 citovaného zákona o poľovníctve Okresný úrad registráciu nevykoná, ak pod rovnakým názvom je už zaregistrovaná poľovnícka organizácia alebo návrh nespĺňa podmienky podľa § 33, alebo z predložených stanov vyplýva, že a) nejde o poľovnícku organizáciu podľa § 32 ods. 1, b) stanov nespĺňajú podmienky podľa § 33 ods. 2. O odmietnutí registrácie rozhodne okresný úrad do 15 dní od začatia konania

o registrácii a rozhodnutie doručí splnomocnencovi prípravného výboru alebo prípravnému výboru (ods. 2). Ak nebolo do 40 dní od začatia konania doručené rozhodnutie okresného úradu o odmietnutí registrácie, poľovnícka organizácia vznikne dňom nasledujúcim po uplynutí tejto lehoty; tento deň je dňom registrácie. Na žiadosť splnomocnenca prípravného výboru alebo prípravného výboru mu okresný úrad zašle jedno vyhotovenie stanov, na ktorom vyznačí deň registrácie (ods. 3).

... Podľa § 37 ods. 1 zákona o poľovníctve Zmenu stanov oznámi poľovnícka organizácia písomne okresnému úradu do 15 dní od jej schválenia príslušným orgánom poľovníckej organizácie a pripojí vo dvoch vyhotoveniach text zmeny.

Ak zmena stanov nie je v súlade s § 32 a 33 alebo ak sú uvedené údaje neúplné alebo nepresné, alebo ak by obsah zmeny stanov zakladal dôvody na odmietnutie registrácie podľa § 35 ods. 1, okresný úrad bezodkladne vyzve poľovnícku organizáciu na odstránenie nedostatkov. Poľovnícka organizácia je povinná tieto nedostatky odstrániť do 60 dní odo dňa doručenia upozornenia a v lehote ďalších 10 dní o tom upovedomí okresný úrad. Ak tak neurobí, okresný úrad poľovnícku organizáciu rozpustí (ods. 2).

Ak nie je dôvod na postup podľa odseku 2, zašle okresný úrad poľovníckej organizácii do 10 dní od doručenia oznámenia podľa odseku 1 jedno vyhotovenie zmeny stanov, na ktorom vyznačí, že zmenu berie na vedomie (ods. 3). Tento zákon o poľovníctve nadobudol účinnosť 1.9.2009 a v ustanovení § 83 zrušil zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 99/1993 Z.z.

... Z Registra poľovníckych organizácií vyplýva, že [REDAKOVANÉ], so sídlom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] vznikla 3. augusta 2007, teda ešte podľa zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 99/1993 Z. z., jej predsedom je [REDAKOVANÉ] a táto spoločnosť je riadne zaregistrovaná.

... Vychádzajúc z uvedeného [REDAKOVANÉ] so sídlom v [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], má vlastnú právnu subjektivitu, má pridelené vlastné [REDAKOVANÉ] a jeho štatutárnym zástupcom je predseda [REDAKOVANÉ].

... Odvolací súd poznamenáva, že v tomto konaní bolo z hľadiska právnej subjektivity žalobcu potrebné vychádzať z výpisu z registra poľovníckych organizácií a nebolo možné

preskúmať otázku vzniku poľovníckeho združenia či dokonca konštatovať, že [REDACTED], teda žalobca, vôbec nevznikol.

... Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, ak člen združenia považuje rozhodnutie niektorého z jeho orgánov, proti ktorému už nemožno podľa stanov podať opravný prostriedok, za nezákonné alebo odporujúce stanovám, môže do 30 dní odo dňa, keď sa o ňom dozvedel, najneskôr však do 6 mesiacov od rozhodnutia požiadať okresný súd v správnom konaní o jeho preskúmanie. V tejto preskúmvanej veci sa však nič podobné neudialo, a tak bolo treba vychádzať jednoznačne z toho, že žalobca má právnu subjektivitu, a teda aj aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby o náhradu škody voči žalovanému.

... V čase, keď sa žalovaný dopustil protiprávneho konania, ktorým na škodu žalobcu neoprávnene uskutočnil prevody peňažných prostriedkov z účtu žalobcu, sa spoločnosť žalobcu spravovala Stanovami z 19.12.2009, evidovanými Obvodným lesným úradom v Nitre dňa 13.01.2010. Za dodržiavanie poľovníckej, hospodárskej, finančnej a organizačnej disciplíny podľa článku 7 bod 1 písm. b/ stanov žalobcu bol zodpovedný Výbor PS ako kolektívny orgán a v zmysle písm. f/ tohto článku pre prijatie rozhodnutí výboru PS pri všetkých hlasovaniach výboru PS bol potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov výboru PS. Z uvedeného vyplýva, že žiaden člen PS, a to ani štatutárny orgán PS nemohol disponovať s finančnými prostriedkami PS bez predchádzajúceho schválenia nadpolovičnej väčšiny členov Výboru PS. Výbor bol výkonným orgánom a skladal sa z dvoch členov, a to z predsedu a podpredsedu, počet členov výboru a zloženie určovala členská schôdza, pre prijatie rozhodnutia výboru PS bol potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých hlasov členov výboru PS a pri rovnosti rozhodoval hlas predsedu. Predsedom PS bol [REDACTED] a podpredsedom PS bol [REDACTED], teda žalovaný.

... Členská schôdza PS schvaľovala plán hospodárenia a finančného hospodárenia, schvaľovala aj výšku príspevkov, pričom majetok PS bol tvorený aj prínosmi z inej činnosti, teda aj peniazmi za povolenky, a výnosmi z poľovníckeho hospodárenia, s ktorými PS hospodárila podľa plánu schváleného výročnou členskou schôdzou. Žiaden plán finančného hospodárenia v súvislosti s vrátením plnej sumy peňazí za povolenky hosťom [REDACTED] a [REDACTED] nebol schválený na výročnej členskej schôdzi dňa 6.1.2012,

žiadosti týchto dvoch osôb o vrátenie peňazí ani neboli prerokované vo výbore, ani na členskej schôdzi.

... Žalovaný tak v rozpore so záujmami spoločnosti žalobcu odčerpал finančné prostriedky žalobcu a dňa 8.1.2012 v rozpore s ich určením uskutočnil prevod peňažných prostriedkov z účtu žalobcu v pobočke Tatra Banky, a.s. v Nitre na účet [REDACTED] v sume 1.500 eur a na účet [REDACTED] v sume 1.500 eur, čím spôsobil žalobcovi škodu v žalovanej výške 3.000 eur, hoci vedel, že podľa už prijatých stanov dňa 6.1.2012 už bola zrušená jeho funkcia podpredsedu ako aj jeho podpisové právo, a tak bez ohľadu na to, že Stanovy prijaté dňa 6.1.2012 ešte neboli zaregistrované Obvodným lesným úradom v Nitre, (zaevidované boli 10.1.2012), nemohol svojvoľne nakladať s finančnými prostriedkami na účte žalobcu, majúť pritom vedomosť o tom, že došlo k zmene pomerov a podmienok na odkupovanie povolení na lov zveri.»

Ústavný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ v sťažnosti iba opakuje námietky, ktoré už boli predmetom preskúmania krajským súdom na základe ním podaného odvolania proti rozsudku okresného súdu, teda sťažnosť je vlastne iba pokračujúcou polemikou s právnym názorom okresného súdu a krajského súdu. Sťažovateľ tak stavia ústavný súd do pozície bežnej prieskumnej inštalácie všeobecného súdnictva, keď požaduje, aby ústavný súd vec opätovne posúdil a stotožnil sa s jeho právnym názorom. Ústavný súd v súvislosti s takto koncipovanou sťažnosťou pripomína, že nie je a ani nemôže byť ďalšou opravnou inštaláciou v systéme všeobecného súdnictva.

Citovaný rozsudok krajského súdu obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, z ktorých je jednoznačne zrejmé, že krajský súd sa sťažovateľovými námietkami obsiahnutými v odvolaní, ktoré sú v podstate totožné s námietkami obsiahnutými v sťažnosti, zaoberal a vysporiadal sa s nimi. Ústavný súd konštatuje, že závery, ku ktorým krajský súd dospel, nemožno označiť za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené a nevyplýva z nich ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu.

Ak sťažovateľ namieta, že krajský súd mu nedal právne akceptovateľnú odpoveď na jeho otázky, ústavný súd zdôrazňuje, že skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Z ústavnoprávneho hľadiska niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré sú dostatočne odôvodnené. Pretože namietaný rozsudok nevykazuje znaky svojvôle a je dostatočne odôvodnený na základe jeho vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ústavný súd nie je oprávnený ani povinný tieto postupy a hodnotenia nahrádzať (podobne aj I. ÚS 21/98, III. ÚS 209/04) a v tejto situácii nemá dôvod zasiahnuť do právneho názoru krajského súdu.

Nad rámec odôvodnenia rozsudku krajského súdu vo vzťahu k sťažovateľovej námietke o porušení prezumpcie neviny tým, že okresný súd svoj rozsudok oprel o trestný rozsudok, hoci mal vedomosť o tom, že nie je právoplatný, ústavný súd uvádza, že okresný súd a rovnako tak aj krajský súd vo svojich rozsudkoch síce uvádzajú, že vo veci bol vydaný prvostupňový trestný rozsudok, ktorý uznal sťažovateľa za vinného, avšak zároveň súdy uviedli, že tento rozsudok ešte nie je právoplatný. Za takejto situácie nemožno ani uvažovať o porušení prezumpcie neviny tak, ako sa domnieva sťažovateľ.

V závere ústavný súd konštatuje, že sťažovateľom prezentovaná teória o tom, že iba reparoval vadný právny stav, keď iba posunul peniaze z majetkovej sféry žalobcu, kam nepatrili, do majetkovej sféry osôb, kam patrili, je z pohľadu ústavného súdu neakceptovateľná. V prípade, že by aj skutočne išlo o prípad, že finančné prostriedky boli poľovníckemu združeniu poskytnuté bez právneho titulu, sťažovateľ nemôže svojvoľne reparovať podľa jeho názoru vadný právny stav postupom, ktorý odporuje predpisom

poľovníckeho združenia a zákonu. Ústavný súd preto pri rešpektovaní princípov právneho štátu ochranu sťažovateľových práv poskytnúť nemohol.

Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že niet žiadnej spojitosti medzi rozsudkom krajského súdu a namietaným porušením základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

S poukazom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neodôvodnenosti.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2017